POSŁANIEC

Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej

Abonament roczny — 3 zł.
P. K. O. Nr 414.329.
Telefon Nr 110.

Nr 3. Marzec 1939. | Tarnów, Plac Katedralny 6. | Rok VII.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

†

Ś. p.

Ojciec św. Pius XI

Uroczystym „Te Deum Laudamus" miały rozebrzmieć nasze świątynie 12 lutego b. r., aby Bogu Najwyższemu złożyć dzięki najpokorniejsze w 17 rocznicę panowania Ojca Świętego, Piusa XI., Sternika Łodzi Piotrowej, Zastępcy Chrystusa Pana, Najukochańszego Twórcy i Wodza Akcji Katolickiej „ W dniu tym wierni świata całego mieli z najgorętszą wdzięcznością przypomnieć sobie błogosławioną, niezrównaną i olbrzymią Jego działalność dla majestatu Kościoła Chrystusowego, dla dobra ludzkości i każdej duszy, by jeszcze ściślejszym węzłem miłości zjednoczyć się z Nim, a przez Niego z Chrystusem Panem„,

Lecz kiedy nadeszła niedziela 12 lutego — tron Namiestnika Chrystusowego stał pusty... a Wódz nasz Najwyższy i Ojciec Najlepszy odszedł po wieczną nagrodę do Pana...

Ból niewymowny przeszył serca i dusze wszystkich... Popłynęły gorące łzy boleści i smutku serdecznego... Głęboką żałobą okrył Jego zgon cały świat... I uwierzyć trudno, że Go już niema między nami, że już nie ukaże się Jego orędzie, tchnące wielką miłością Kościoła i tych wszystkich, którzy dla Kościoła zaofiarowali swe siły, zdolności i wiedzę, pracując w szeregach tak przez Niego umiłowanej Akcji Katolickiej, Pan Bóg zabrał Go do Siebie na wieczny spoczynek, bo spracował się bardzo.

Zostawił nam swój testament w rozlicznych pismach i przemówieniach. Weźmy je jak najcenniejszą relikwię, studiujmy je, zapisujmy Jego wskazania głęboko w sercach naszych i budujmy z wielką miłością Królestwo Boże na ziemi, służąc Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie w szeregach Akcji Katolickiej. Czyn ten będzie obok naszych modlitw za Piusa XI, nieodżałowanego Wodza naszego, najgłębszym wyrażeniem wdzięczności i najpiękniejszym żywym dlań pomnikiem.

Parę słów o protokołach.

(Kierownictwom Oddziałów Stowarzyszeń A. K. ku rozwadze).

Niejeden sekretarz czy sekretarka uważa za rzecz bardzo uciążliwą pisanie protokołów zebrań. I często nie rozumie, dlaczego się pisze protokoły i komu to właściwie potrzebne. Dlatego w dzisiejszych uwagach chcemy krótko wyjaśnić, jakie znaczenie mają protokoły i jak należy je pisać.

Otóż znaczenie protokołów w ogóle polega na tym, że utrwalają pewne ważniejsze zdarzenia. W pracy organizacyjnej takimi ważniejszymi zdarzeniami są zebrania. Któżby jednak potrafił sobie przypomnieć i dokładnie opowiedzieć, co się działo na jakimś zebraniu, odbytym przed rokiem? Jeżeli zapadły tam jakieś uchwały — to któż byłby w stanie je wyliczyć? Pamięć ludzka jest krótka i zawodna. Gdyby zapytać po kolei uczestników jakiegoś zebrania sprzed roku, czy kilku lat o pewne szczegóły, to by można się dowiedzieć rozmaitych sprzeczności — jeden twierdziłby tak, drugi inaczej. Konieczną więc jest rzeczą spisać zaraz w czasie zebrania wszystko, co się tam działo. Innymi słowy: konieczny jest protokół.

A jak pisać protokoły?

W wielu Oddziałach można spotkać bardzo krótkie protokoły, które właściwie nie są protokołami. Bo tylko podają, jaki był porządek obrad. A przecież porządek obrad jest tylko szkieletem, który powinien być wypełniony treścią. Jeżeli przy każdym punkcie programu nie będzie wyjaśnienia, w jaki sposób on został przeprowadzony, to protokół nie ma wartości. Albowiem każdy może wtedy domyślać się, czego sam chce. Na przykład nie wystarczy napisać w protokole „punkt 8 — wolne głosy". Trzeba jeszcze wyjaśnić, że w wolnych głosach nikt nie przemawiał, albo że w wolnych głosach przemawiały następujące członkinie czy członkowie . . . . . ., oraz że zwrócili uwagę na następujące sprawy . . . .

Podobnie trzeba objaśnić, jak zostały przeprowadzone wszystkie inne punkty programu.

Tu i ówdzie w Oddziałach można spotkać jeszcze inne błędy przy pisaniu protokołów. Czasem rozpoczyna się protokół tak: „Protokół zebrania ogólnego Oddziału K. S. . . . . Program był następujący . . . . . .

Gdyby ktoś kiedyś po latach chciał badać historię Oddziału, albo gdyby trzeba się było powołać na jedno z zebrań dawniejszych — to wtedy błędy wyszłyby na wierzch. Szukało by się daty, kiedy się zebranie odbyło, a tu jej nie ma. A nawet nie podano miejscowości.

Otóż te wszystkie rzeczy, mianowicie dokładna data, godzina, miejscowość i lokal muszą być koniecznie umieszczone w protokole. A najważniejszą rzeczą jest, aby sekretarz zapisał w protokole wszystkie uchwały, które zapadły na zebraniu.

Dla przykładu podajemy poniżej wzór protokołu zebrania ogólnego:

Protokół zebrania ogólnego Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w Runowie — przeprowadzonego dnia 19 lutego 1939 roku w sali Domu Ludowego — z programem następującym:

1. Modlitwa.
2. Zagajenie i podanie programu zebrania.
3. Stwierdzenie obecności.
4. Odczytanie, przyjęcie i podpisanie protokołu z poprzedniego zebrania.
5. Referat na temat: „Duchowieństwo na tle uchwał Synodu".

6. Komunikaty Kierownictwa.
7. Wiadomości o Kościele.
8. Zadanie apostolskie.
9. Wolne głosy.
10. Kwadrans religijny.
11. Zakończenie pieśnią.

Do pkt. 1) Zebranie rozpoczęto o godz. 18 modlitwą za duszę Ojca św. Piusa XI., oraz Ks. Kardynała Kakowskiego.

Do pkt. 2) Prezes p. Stefańczyk zagaił zebranie, powitał obecnych i w krótkim przemówieniu uczcił pamięć Ojca św. Piusa XI.

Do pkt. 3) Zastępca prezesa p. Bartkowiak dokonał stwierdzenia obecności według spisu członków. Obecnych było 35 członków, nieobecnych 4, z tego 2 usprawiedliwiło swą nieobecność.

Do pkt. 4) Protokół z poprzedniego zebrania ogólnego odczytał sekretarz p. Biczysko. Protokół został przyjęty bez zmian i podpisany.

Do pkt. 5) Referat na temat: „Duchowieństwo na tle uchwał Synodu" — wygłosił członek p. Pałka. W dyskusji nad referatem zabierali głos pp. Wrzos, Kwiecień oraz Kowalski.

Do pkt. 6) Prezes podał do wiadomości członków komunikaty Kierownictwa. Dotyczyły one następujących spraw: terminu wspólnej kwartalnej Komunii św., regulowania składek, oraz odwiedzin Oddziału KSM. w Milówce.

Do pkt. 7) Wiadomości o Kościele wygłosił członek p. Kostecki.

Do pkt. 8) Prezes Oddziału ogłosił zadanie apostolskie, obowiązujące od zebrania lutowego do zebrania marcowego: „Zwalczać przekleństwa i zwyczaj ciągłego narzekania", po czym objaśnił, w jaki sposób członkowie mają je spełnić.

Do pkt. 9) W wolnych głosach przemówił Ks. Asystent, który zwrócił uwagę na zepsucie i zdziczenie młodzieży w parafii runowskiej. Ponieważ młodzież — zwłaszcza ta w wieku od 14 do 17 lat — jest najczęściej bez zajęcia i bez opieki, zaproponował, by Oddział Mężów utworzył świetlicę dla chłopców. Myśl ta znalazła żywy oddźwięk wśród członków. Kierownictwo postanowiło zasięgnąć informacji w sprawie kosztów, oraz rozważyć to na swoim najbliższym posiedzeniu.

Do pkt. 10) Kwadrans religijny na temat: „Odwaga katolicka" — wygłosił członek p. Żmigrodzki.

Do pkt. 11) Prezes podziękował obecnym za przybycie i udział i zamknął zebranie o godzinie 20.10, intonując pieśń „My chcemy Boga".

Niechaj szczególnie Sekretarze i Sekretarki Oddziałów z uwagą przeczytają te parę słów wyjaśnienia o protokołach i niechaj starannie, według porządku, systematycznie wpisują do księgi poszczególne protokoły.

A każdy protokół z osobna niechaj będzie wiernym odzwierciedleniem tego, co się działo na zebraniu.

Kwadrans religijny

(Na zebrania ogólne Oddziałów Stowarzyszeń A. K.)

Konieczność wykształcenia religijnego.

„Wierni powinni stale uzupełniać swą znajomość prawd wiary przez słuchanie słowa Bożego, przez czytanie Pisma Świętego w wydaniach przez Kościół zatwierdzonych, książek i pism religijnych, przez uczestniczenie w wykładach o treści religijnej itp."

I. Polski Synod Plenarny. Uchwała 54. § 2.

W dawnej greckiej liturgii znajdujemy wiele modlitw za katechumenów. „Wyciągamy ręce — tak brzmi jedna z nich — o Panie, i modlimy się, aby Twoja Boska i żyjąca Ręka była wzniesiona do błogosławieństwa nad tą rzeszą... Błogosław temu ludowi błogosławieństwy poznania i bojaźni Bożej i błogosławieństwy Twoich Tajemnic..." Przytoczony urywek modlitwy wyraża najgorętszą prośbę, skierowaną przed tron Boży, aby Pan Bóg hojnie udzielił łaski poznania prawd wiary świętej tym, ktorzy przygotowują się do Chrztu świętego.

Katolicy współcześni winni zastanowić się nad tą piękną modlitwą Przypomni ona im obowiązek ustawicznego pomnażania wiadomości religijnych. Wszakżeż to jest celem człowieka. Katechizm mówi wyraźnie, że stworzony jest człowiek na to, aby Boga p o z n a w a ł, kochał Go i wiernie Mu służył, a przez to dostał się do nieba". Poznawanie coraz głębsze tajemnic wiary świętej wiedzie do gorętszej miłości Bożej, a stąd służba Boża łatwiej człowiekowi przychodzi. Miłującemu bowiem Boga wszystkie przykazania wydają się łatwe do zachowania i wykonania.

Konieczność ustawicznego kształcenia się religijnego podkreśla Synod Plenarny w uchwale 54, zobowiązując wiernych do uzupełniania znajomości prawd wiary. Idzie w tej uchwale za wskazaniami Stolicy Apostolskiej, która zaznacza, że brak wykształcenia w sprawach wiary jest najważniejszą przyczyną przyjmowania się z taką łatwością przewrotnych haseł i oziębienia życia religijnego.

Synod nie tylko zobowiązuje wiernych do ustawicznego pogłębiania znajomości prawd wiary, ale wskazuje zarazem sposoby uzupełniania wykształcenia religijnego. Na naczelnym miejscu stawia s ł u c h a n i e s ł o w a B o ż e g o. Podaje je wiernym Kościół święty usty kaznodziei, którzy pełnią ten urząd głosicieli prawd wiary i moralności, jako święty swój obowiązek, nałożony im przez Boga tak, że mogą powiedzieć za św. Pawłem: „Mieliśmy odwagę w Bogu naszym opowiadać wam ewangelię Bożą z wielką usilnością. Albowiem napominanie nasze nie błądzi ani z pobudki nieczystej, ani z podstępu, ale jak byliśmy uznani za sposobnych przez Boga, żeby nam była powierzona ewangelia, tak mówimy nie jakoby ludziom się podobając, ale Bogu, który doświadcza serc naszych". Stąd też wierni winni skwapliwie uczestniczyć w kazaniach, starać się je zrozumieć i po każdym kazaniu czynić zbawienne praktyczne postanowienia. Donozo Kortez, hiszpański poseł w Paryżu, był gorliwym słuchaczem kazań, chociaż nawet kaznodzieja nie odznaczał się większymi zdolnościami i chociaż kazanie było głoszone w ubożuchnych kościółkach wiejskich. Gdy go

pytano, jak mąż uczony może słuchać takiego prostego kazania, odpowiadał: „Kiedy kapłan głosi kazanie — widzę Boga za nim“.

A my, chociaż nie jesteśmy ludźmi uczonymi, jak nieraz mało cenimy sobie słowo Boże!

Innym środkiem uzupełnienia wiedzy religijnej, podanym przez Synod — to czytanie Pisma św. Każdy katolik powinien pilnie je czytywać i nad nim rozmyślać. „Ponieważ naszą główną troską jest odnowić wszystko w Chrystusie — woła Pius X — nie ma dla nas nic milszego, jak widzieć, że szerzy się między wiernymi zwyczaj częstego a nawet codziennego czytania ksiąg Ewangelii. One to bowiem najlepiej pozwalają zrozumieć potrzebę i możliwość odnowienia wszystkiego w Chrystusie“. — „O ile to od nas zależy — mówi Benedykt XV — nigdy nie przestaniemy napominać wszystkich katolików, aby czytywali codzień z wielką miłością przede wszystkim Ewangelię Pana Naszego, a także Dzieje Apostolskie i Listy, nadto starali się, by zawarte w Piśmie św. prawdy stały się dla nich sokiem żywotnym i przeszły niejako w ich krew“.

Zapytajmy siebie, czy mamy w domu Ewangelię świętą i czy bierzemy często ją do rąk? A przecież człowieka nic tak nie urabia wewnętrznie, nic tak nie pociąga do naśladowania Jezusa Chrystusa, jak codzienne czytanie Ewangelii świętej.

W celu uzupełnienia znajomości wiary świętej zleca dalej Synod wiernym czytanie książek i pism religijnych. Zastosowanie tego środka ma przeogromne znaczenie w życiu człowieka. Książki i pisma religijne — to nasi mądrzy nauczyciele, którzy w każdej chwili gotowi są nam podać prawdę i wyjaśnić trudności. Są one również naszymi przyjaciółmi, pełnymi dobroci i stanowczości, którzy miłują nas prawdziwie, ukazując nam ustawicznie ideał doskonałości chrześcijańskiej i zachęcają nas skwapliwie do ciągłego postępu w dobrym. „Z jakim się wdajesz — takim się stajesz”, powiada przysłowie. Jeśli człowiek ma za przyjaciela książkę lub czasopismo religijne, jeśli z nim często przestaje -- udoskonala się wewnętrznie i umacnia się w dobrem. Stąd nie dziw, że czytanie książek religijnych nawróciło już wielu do życia świętego. Dość wspomnieć św. Augustyna i św. Ignacego Lojolę.

Synod zachęca wreszcie wiernych do uczestniczenia w wykładach o treści religijnej itp. Katolik nie powinien pomijać obojętnie tych wszystkich sposobności, które mogą rozszerzyć horyzont jego wiedzy religijnej. A jest ich wiele! Urządza się wykłady na tematy katolickie, już drugi rok pracuje w naszej diecezji Instytut Wyższej Kultury Religijnej, podając systematycznie naukę wiary świętej, istnieje również w naszej diecezji Katolicki Uniwersytet Ludowy, gdzie młodzież wiejska czerpie zdrową oświatę i uczy się z punktu katolickiego oceniać świat i życie. A ileż wiedzy religijnej można zaczerpnąć na zebraniach naszych Oddziałów czy zastępów, o ile one są sumiennie przygotowane! Czemuż tylu katolików przechodzi obok tych instytucji obojętnie? Czyż zapomnieli, że „stworzony jest człowiek po to, aby Boga poznawał” ?. Synod przypomina im tę prawdę.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Rozważamy my, członkowie Akcji Katolickiej w kwadransach religijnych pojedyncze przepisy Synodu, odnoszące się do życia wewnętrznego wiernych, abyśmy mogli zdobyć te wszystkie przymioty, któ-

rymi ma się odznaczać nowoczesny katolik świecki. Pamiętajmy, że doba współczesna domaga się katolików, wyróżniająch się rozległą wiedzą religijną. A więc do czynu! Synod przypomina ten obowiązek i podaje środki pracy. Niech każdy z nas zastosuje się sumiennie do jego wskazań!

Dla Kółek Wychowawczych!

Kwadrans ewangeliczny

„Wśród burzy“.

I. Tekst Ewangelii.

„A gdy on wstąpił w łódkę, weszli za nim uczniowie jego. A oto wzruszenie wielkie stało się na morzu, tak iż się łódka wałami okrywała, a on spał. I przystąpili do niego uczniowie jego i obudzili go, mówiąc: Panie! zachowaj nas, giniemy. I rzekł im Jezus: Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary? Wtedy wstawszy, rozkazał wiatru i morzu i stało się uciszenie wielkie. A ludzie się dziwowali, mówiąc: Jakiż jest ten, że mu i wiatry i morze są posłuszne“? (Mat. VIII. 23—27).

II. Przebieg zdarzenia.

Po skończonej nauce udaje się P. Jezus wraz z Apostołami na łódkę, by przeprawić się na wschodnie wybrzeże jeziora Genezaret. Nie była to zwyczajna przejażdżka dla odpoczynku i przyjemności. Cały dzień poświęcił Zbawiciel, by nauczyć zgromadzone rzesze ludu, wieczór zaś przeznaczył dla Apostołów. I ich chciał pouczyć — a pouczył ich w sposób szczególniejszy. Łódka płynie. Przy sterze Piotr-Apostoł. Inni Apostołowie ujęli wiosła, by prędzej wyjechać na pełne morze. W łódce Jezus znużony całodziennym nauczaniem śpi.

Niedługo trwała spokojna podróż Apostołów. Zaledwie wyjechali na pełne wody, nagle zerwała się gwałtowna burza. Wzburzone fale z sykiem i łoskotem uderzają w brzegi łodzi, piętrzą się po obu stronach, przelewają się do środka jakby w każdej chwili chciały porwać jadących w swe złowrogie nurty.

Tymczasem Zbawiciel śpi spokojnie, jakby nie troszczył się o Apostołów, pozostawiając ich własnemu losowi.

Apostołowie, którzy już niejedną gwałtowną burzę na morzu przeszli, starają się wszelkimi siłami ratować zagrożoną łódź. Ściągają żagle, wylewają wodę, niejedna zapewne rzecz mniej potrzebna stała się ofiarą szalejącego morza.

Wszelkie jednak wysiłki i ofiary wydają się być daremne. Siły ich opuszczają, poczynają opadać na duchu i pełni bojaźni budzą Pana Jezusa, wołając: „Panie zachowaj nas, bo giniemy”.

Budzi się Zbawiciel na głos swych uczniów. Ze spokojem i powagą zwraca się do Apostołów najpierw z pytaniem i naganą: Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary? I te kilka słów wystarczyłoby, by ich zawstydzić, ale i uspokoić zarazem. Następnie z tym samym spokojem wzburzonym żywiołom morskim rzuca rozkaz..! „I stało się uciszenie wielkie”. Łódka spokojnie płynie do brzegu...

III. Zastosowanie.

Łódka, która odbija od brzegu, by wśród burz i niebezpieczeństw przepłynąć na drugą stronę morza, to obraz Kościoła Katolickiego. Do tej łódki Kościoła wstąpił P. Jezus i pozostanie w niej do końca świata. Przyjął do niej najpierw Apostołów; ci ujęli w swe ręce ster i wiosła, by kierować i rządzić Kościołem. Przez chrzest przyjmuje do niej wszystkich katolików. I już 20 wieków płynie łódź Kościoła... Zrywają się burze. Jak złowrogie fale biją w nią przeciwności, nienawiść i prześladowania, że niejednokrotnie wydaje się, że już tonie. Tak było w czasie prześladowania chrześcijan w pierwszych wiekach. To samo dzieje się dziś w Rosji bolszewickiej, Meksyku, Niemczech.

A P. Jezus? Jakgdyby śpi i pozostawia Kościół jego własnym losom! Chce tego, czego żądał od Apostołów!

Żąda wiary, bo zato czyni Apostołom wyrzut: „Czego bojaźliwi jesteście, małej wiary”? Mamy mocno wierzyć, że Kościół św. przetrwa nawet najkrwawsze prześladowania, bo „bramy piekielne nie zwyciężą go”.

Żąda od nas modlitwy, byśmy jak Apostołowie wołali: „Panie ratuj, bo giniemy“.

Żąda, byśmy jak Apostołowie chwycili za wiosła i jako świeccy apostołowie razem z duchowieństwem walczyli przeciw falom, które w łódkę Kościoła św. uderzają.

IV. Rozważanie.

Od dzieciństwa płynę w łódce Kościoła św. Od kilku lat chwyciłem za wiosło, by jako członek Akcji Katolickiej pomagać w pracy apostolskiej. Jak się zabrałem do tej pracy? Czy z ochotą, czy może tylko dla oka ludzkiego? Czy mam silną wiarę, że tylko jako dobry katolik mogę dopłynąć do szczęśliwej wieczności? Czy często się modlę w intencji Kościoła i prześladowanych katolików? Co zrobię, aby zwyciężyć tych, którzy w Kościół uderzają falą nienawiści? Co już zrobiłem? Jak zachowuję się, gdy mnie spotka przykrość z tego powodu, że jestem członkiem Akcji Katolickiej?

V. Postanowienie.

Gdy dziś przez nasze wsi i miasteczka tak często idą złowrogie głosy przeciw Kościołowi, duchowieństwu i Akcji Katolickiej, co zrobimy? Postanówmy sobie częściej pomodlić się za tych, którzy cierpią za wiarę, tak w naszej Ojczyźnie jak i w innych krajach, by nie dali się zmieść falom przeciwności, ale wśród burzy prześladowań wiernie się trzymali łódki Kościoła św. W czasie Wielkiego Postu będziemy się starać skłonić niechętnych i opieszałych naszych kolegów do spowiedzi i Komunii św.

Pogadanka ewangeliczna

„Wezwani do pracy“.

I. Przygotowanie.

Do lepszego zrozumienia niżej przytoczonej Ewangelii potrzeba pewnych wyjaśnień, mianowicie co do czasu i zapłaty. Żydzi przyjęli podział dnia od Rzymian. Dzień u nich dzielił się na 12 godzin. W po-

łudnie wypadała godz. 6, w połowie między południem a wschodem słońca wypadała godz. 3, a znów w połowie między południem a zachodem słońca godz. 9. Godz. 11 wypadała na godz. przed zachodem słońca. Tak więc trzecia godz. w Ewangelii św. oznacza naszą godz. 9, szósta naszą 12 w południe, dziewiąta naszą 15 tj. 3 pop. Dziwnym nam się wydaje, że robotnicy pracowali cały dzień i jako zapłatę otrzymali grosz. Grosz jest tu na oznaczenie całodziennej zapłaty. Znaczy tyle co denar, nasze ok. 2 Złote.

II. Tekst Ewangelii.

Przeczytać Mat. XX. 1—16.

III. Trzy dziedziny.

Dziedzina zmysłowa.

Czy są u nas winnice? Gdzie widziałem? Kiedy jest plon obfitszy? Co czyni gospodarz, gdy sam nie podoła pracy? W jaki sposób wynajmuje gospodarz Ewangeliczny do winnicy? Co mają zrobić robotnicy koło drzewek? (oczyścić, pielęgnować, chronić od szkodników). Jaka była zapłata?

Dziedzina umysłowa.

Jakie zadanie ma szkoła? Czy wszyscy należycie ze szkół korzystają? Kto kształci się wyżej? Kto odpada?

Jakie znaczenie ma wojsko? Dlaczego żołnierz poświęca życie w obronie Ojczyzny? Dla jakiej nagrody?

Dziedzina nadprzyrodzona.

Kogo wzywa P. Bóg do pracy w swej winnicy? Gdzie jest winnica Pańska? Kto przez Ojca św. w szczególniejszy sposób powołany do tej pracy? Czy wszystkich powołuje P. Bóg w tym samym czasie i w tym samym wieku? Jaka to praca? Jak długo będzie trwać? Jak P. Bóg wynagradza dobrych pracowników?

IV. Zastosowanie.

Kiedy ludzie stają się robotnikami w winnicy Pańskiej? Co mają robić członkowie Akcji Katolickiej? Od kogo pracę rozpoczynać? Co oczyszczać? Co pielęgnować? Co chronić przed szkodnikami? Co będzie owocem tej pracy? W jaki sposób najlepiej nad drugimi pracować? Czy dobry przykład dużo działa? Dla jakiej nagrody to ludzie robią?

V. Rozważanie.

Jakim jestem robotnikiem w winnicy Pańskiej? Co zrobiłem jako członek Akcji Katolickiej? Co robiłem dla swej duszy? Co dla innych? Czy znać moją pracę? Co w duszy swej oczyściłem? Co wypielęgnowałem? Przed czym uchroniłem siebie? innych? Jakiej za to chcę nagrody?

VI. Postanowienie.

Jestem robotnikiem wezwanym do pracy! W jaki sposób oczyszczę chwast w winnicy swej duszy? Kiedy pójdę do spowiedzi św.? Kogo z moich kolegów zachęcę? Jaką zaletę będę u siebie pielęgnował? Nie dla ludzkiego oka i ziemskiej pochwały będę pracował nad sobą i dla drugich.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. Dział Sprawozdawczy.

1. Rekolekcje zamknięte.

W miesiącach zimowych odbywają się w różnych punktach diecezji rekolekcje zamknięte dla członków Akcji Katolickiej. Przeprowadzają je całkowicie bezinteresownie PT. Przewielebni Księża ze Związku Księży Rekolekcjonistów. Od listopada 1938 do 15 lutego 1939 roku przeprowadzono następujące serie rekolekcji zamkniętych:

1. **W Grybowie** — w bursie rękodzielniczej — w dniach od 27—31 grudnia 1938 r. dla mężczyzn, członków KSM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Dyrektor Piotr Poręba. Wzięło w nich udział 45 mężczyzn.

2. **W Bochni** — w bursie gimnazjalnej — w dniach od 27—31 grudnia 1938 r. dla mężczyzn, członków KSM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Profesor Józef Midura. Wzięło w nich udział 16 mężczyzn.

3. **W Zakliczynie** — w klasztorze OO. Reformatów — w dniach od 22—26 stycznia 1939 r. dla mężczyzn, członków KSM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Prof. Kazimierz Podolski. Wzięło w nich udział 16 mężczyzn.

4. **W Szczyrzycu** — w klasztorze OO. Cystersów — w dniach od 27—31 grudnia 1938 r. dla mężczyzn, członków KSM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Profesor Franciszek Sierosławski. Wzięło w nich udział 28 mężczyzn.

5. **W Kadczy** — w willi p. Golonki — w dniach od 15—19 stycznia 1939 r. dla mężczyzn, członków KSM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Dziekan Piotr Rajca. Wzięło w nich udział 45 mężczyzn.

6. **W Porąbce Uszewskiej** — w Domu Katolickim — w dniach od 15—19 stycznia 1939 r. dla mężczyzn, członków KSM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Prałat Aleksander Rogóż. Wzięło w nich udział 33 mężczyzn.

7. **W Nowym Sączu** — w klasztorze SS. Niepokalanek — w dniach od 27—31 grudnia 1938 r. dla kobiet, członkiń KSK. Rekolekcje przeprowadził Ks. Prałat Dr Cierniak Andrzej. Wzięło w nich udział 60 kobiet.

8. **W Rytrze** — w willi PP. Pawlików — w dniach od 11—15 grudnia 1938 r. dla kobiet, członkiń KSK. Rekolekcje przeprowadził Ks. Dziekan Jan Drożdż. Wzięło w nich udział 11 kobiet.

9. **W Tarnowie** — w klasztorze SS. Urszulanek — w dniach od 2—6 stycznia 1939 r. dla kobiet, członkiń KSK. Rekolekcje przeprowadził Ks. W-dziekan Jan Starzak. Wzięło w nich udział 46 kobiet.

10. **W Zakliczynie** — w ochronce SS. Józefitek — w dniach od 15—19 stycznia 1939 r. dla kobiet, członkiń KSK. Rekolekcje przeprowadził Ks. Kanonik Jan Rzepka. Wzięło w nich udział 26 kobiet.

11. **W Dębicy** — w klasztorze SS. Służebniczek — w dniach od 15—19 stycznia 1939 r. dla kobiet, członkiń KSK. Rekolekcje przeprowadził Ks. Proboszcz Wojciech Biernat. Wzięło w nich udział 96 kobiet.

12. **W Porąbce Uszewskiej** — w ochronce SS. Służebniczek — w dniach od 8—12 stycznia 1939 r. dla kobiet, członkiń KSK. Rekolekcje przeprowadził Ks. Prałat Al. Rogóż. Wzięło w nich udział 36 kobiet.

13. **W Porąbce Uszewskiej** — w Domu Katolickim — w dniach od 20—24 listopada 1938 r. dla chłopców, członków KSMM. Rekolekcje przepoprowadził Ks. Prałat Al. Rogóż. Wzięło w nich udział 23 druhów.

14. **W Grybowie** — w bursie rękodzielniczej — w dniach od 2—6 stycznia 1939 r. dla druhów, członków KSMM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Profesor Kazimierz Podolski. Wzięło w nich udział 59 druhów.

15. **W Dębicy** — w bursie gimnazjalnej — w dniach od 2—6 stycznia 1939 r. dla druhów, członków KSMM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Profesor Stanisław Krzemień. Wzięło w nich udział 14 druhów.

16. **W Krościenku** — w willi PP. Szczepaniaków — w dniach od 22—26 stycznia 1939 r. dla druhów, członków KSMM. Rekolekcje przeprowadził Ks. Proboszcz Julian Juza. Wzięło w nich udział 27 druhów.

17. **W Porąbce Uszewskiej** — w ochronce SS. Służebniczek — w dniach od 11—15 grudnia 1938 r. dla druhen, członkiń KSMŻ. Rekolekcje przeprowadził Ks. Prałat Al. Rogóż. Wzięło w nich udział 49 druhen.

18. **W Tarnowie** — w klasztorze SS. Urszulanek — w dniach od 27—31 grudnia 1938 r. dla druhen, członkiń KSMŻ. Rekolekcje przeprowadził Ks. Profesor Józef Barszcz. Wzięło w nich udział 46 druhen.

19. **W Dębicy** — w klasztorze SS. Służebniczek — w dniach od 22—26 stycznia 1939 r. dla druhen, członkiń KSMŻ. Rekolekcje przeprowadził Ks. Proboszcz Stefan Motyka. Wzięło w nich udział 176 druhen.

20. **W Trzęsówce** — w ochronce SS. Józefitek — w dniach od 22—26 stycznia 1939 r. dla druhen, członkiń KSMŻ. Rekolekcje przeprowadził Ks. W-dziekan Andrzej Rejowski. Wzięło w nich udział 72 druhny.

21. **W Kadczy** — w willi p. Golonki — w dniach od 22—26 stycznia 1939 r. dla druhen, członkiń KSMŻ. Rekolekcje przeprowadził Ks. Kanonik Bogumił Stawarz. Wzięło w nich udział 84 druhen.

22. **W Zakliczynie** — w ochronce SS. Józefitek — w dniach od 22—26 stycznia 1939 r. dla druhen, członkiń KSMŻ. Rekolekcje przeprowadził Ks. Kanonik Jan Nagórzański. Wzięło w nich udział 47 druhen.

Następne serie rekolekcji zamkniętych odbędą się w Wielkim Poście.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej wyraża niniejszym najgorętsze podziękowanie PT. **Przewielebnym Księżom Rekolekcjonistom za Ich** ofiarną i bezinteresowną pracę i zbożny trud. Specjalnie dziękuje Najprzew. Księdzu Prałatowi Aleksandrowi Rogożowi za przeprowadzenie czterech serii rekolekcji zamkniętych i Przew. Księdzu Kazimierzowi Podolskiemu za przeprowadzenie dwu serii rekolekcji zamkniętych.

Również bardzo uprzejmie i gorąco dziękuje tym wszystkim, którzy przez bezinteresowne oddanie budynków dla rekolektantów, oraz przez ofiarną współpracę przyczynili się do urzeczywistnienia tego wielkiego dzieła.

2. Dla uczczenia śp. Ojca św. Piusa XI.

Na wieść o zgonie Jego Świątobliwości Ojca św. Piusa XI,. Twórcy Akcji Katolickiej i Wielkiego Przyjaciela Polski, wydał Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej następujące zarządzenie dla Prezesów Paraf. A. K., które tu przytaczamy w całości:

„Zgon Ojca św. Piusa XI. ciężką żałobą okrył cały świat. Nie tylko wierni Kościoła Katolickiego, ale i pozostający poza Kościołem odczuli Jego odejście od nas na wieki, jako bolesną stratę dla Kościoła Chrystusowego i ludzkości.

O ileż więcej ból i smutek ogarnia członków Akcji Katolickiej. Wszakże On był Twórcą zorganizowanego apostolatu świeckich i w czasie całego Swego Pontyfikatu szczególną miłością darzył Akcję Katolicką, nazywając

ją „źrenicą Swego oka", „najdroższą Jego sercu"! Do członków zaś Akcji Katolickiej przemawiał z najczulszą miłością, jak do „ukochanych Synów" i błogosławił z radością wszystkim ich zamiarom, poczynaniom i dziełom.

Dziś Twórca Akcji Katolickiej, Opiekun i Przyjaciel jej najserdeczniejszy spoczywa już na marach... Odszedł od nas do Pana po wieczną nagrodę, bo utrudził się bardzo... Zostawił nas w nieutulonym smutku i ciężkiej żałobie....

Stąd też, by uczcić pamięć Wielkiego Papieża, szczególniejszego Przyjaciela Ojczyzny naszej i Twórcę Akcji Katolickiej, Dyrekcja Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie zleca PP. Prezesom Paraf. A. K. zwołanie nadzwyczajnego zebrania Zarządu P. A. K. i zakomunikowanie członkom Zarządu następującego zarządzenia:

1) Wszystkie Oddziały Stow. A. K. wezmą udział w uroczystym nabożeństwie żałobnym za Ojca św. Piusa XI. w szeregach ze sztandarami, okrytymi krepa.

2) Najbliższą **wspólną Komunię świętą** zaofiarują członkowie Akcji Katolickiej w intencji Ojca św. Piusa XI.

3) Wszystkie Oddziały Stow. A. K. poświęcą wspomienie żałobne Ojcu św. Piusowi XI. na najbliższym swoim zebraniu ogólnym.

4) Portrety Ojca św. należy przesłonić na znak żałoby krepą.

5) Zaleca się również odznaki organizacyjne okryć krepą.

6) Wszelkie przedstawienia o charakterze rozrywkowym należy odwołać.

7) Zaleca się wedle możności urządzanie obchodów i akademii żałobnych.

8) Najtrwalszym zaś pomnikiem wdzięczności dla Ojca św. Piusa XI. będzie uroczyste postanowienie stałej za Niego **modlitwy i wierne** spełnianie nieśmiertelnych Jego wskazań, oraz najofiarniejszej nadal pracy w szeregach Akcji Katolickiej".

Rozporządzenie to wysłano pod adresem Prezesów Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.

3. Wykłady w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej.

W dalszym ciągu wygłoszono w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej następujące wykłady:

Wykład IX.:

„Trójca Przenajśw. wobec świata i ludzi" — Ks. Dr Jan Caliński.
„Akcja Katolicka a polityka" — Ks. Mgr Pękala Karol.
„Początki i rozwój życia zakonnego" — Ks. Dr Węgiel Władysław.
„Czynniki wpływające na dobrowolność czynu" — Ks. Dr Michał Rec.

Wykład X.:

„Aniołowie" — Ks. Dr Caliński Jan.
„Akcja Katolicka a zagadnienia odnowienia porządku społecznego" — Ks. Mgr Pękala Karol.
Ciąg dalszy poprzedniego wykładu — Ks. Dr Rec Michał.
„Powstanie państwa kościelnego i świętego imperium rzymskiego" — Ks. Dr Węgiel Władysław.

Wykład XI.:

„Aniołowie" (ciąg dalszy) — Ks. Dr Caliński Jan.
„Akcja Katolicka a zagadnienia ustroju społecznego" (c. d.) — Ks. Mgr Pękala Karol.

„Pomoce i przeszkody w decyzji dobrowolnej" — Ks. Dr Rec Michał.
„Grzegorz VII. w walce o wolność Kościoła" — Ks. Dr Węgiel Wład.
Wykład XII.:
„Człowiek — obraz i podobieństwo Boże" — Ks. Dr Caliński Jan.
„Akcja Katolicka a Caritas" — Ks. Mgr Pękala Karol.
„Przeszkody w wolnej decyzji" — Ks. Dr Rec Michał.
„Początkowe dzieje chrześcijaństwa w Polsce" — Ks. Dr Węgiel Wład.
Wykład XIII.:
„O nieśmiertelności duszy ludzkiej" — Ks. Dr Caliński Jan.
„Akcja Katolicka a Caritas" (c. d.) — Ks. Mgr Pękala Karol.
„O pierwszorzędnym celu życia ludzkiego" — Ks. Dr Rec Michał.
„Oddziaływanie Kościoła na naród polski w pierwszych wiekach średn." — Ks. Dr Węgiel Władysław.

Wykłady powyższe Sekretariat Instytutu wysyła nadzwyczajnym słuchaczom I. W. K. R.

4. Nominacje na Prezesów Parafialnej Akcji Katolickiej.

Ostatnio otrzymali z Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej Panowie:

Dankiewicz Michał w Kamionce Wielkiej, Migdał Stanisław w Sromowcach Niżnych, Kopczyński Wojciech w Nowym Sączu w parafii kolejowej i Ochab Jan w Bystrzycy.

Na zaszczytną pracę na polu Akcji Katolickiej ślemy PP. Prezesom serdeczne życzenia „Szczęść Boże".

5. Ofiary na Katolicki Uniwersytet Ludowy.

Na listy zebrano w parafii: Bielcza 15.05 zł., Strzelce Wielkie 8 zł.

Ze zbiórki publicznej do puszek nadesłano: Wierzchosławice 34.75 zł., Pogorska Wola 13 zł., Ołpiny 7.28 zł., Jasienna 11 zł.

Ofiary indywidualne: KSM. Szczyrzyc 1.60 zł., Ks. Prof. A, Stefański, Mielec 20 zł., P. Wolnik Józef, Bielcza 1 zł., KSM. I. Nowy Sącz 10 zł., P. Talarczyk Stan., Nawojowa 2 zł., P. Stożkowa Antonina, Łętowice 2 zł.

6. Zmarli członkowie Akcji Katolickiej.

Kaczówka Maria † w grudniu 1938, czł. KSK. Niedomice; Kopeciowa Anna † 9 stycznia 1939, czł. KSK. Chomranice; Szarek Jan † 5 grudnia 1938, czł. KSK. Zabrnie; Framęga Józef † 13 stycznia 1939, czł. KSM.; Grzesiakowa Katarzyna † 23 listopada 1938, czł. KSK. Szczucin; Koziara Józef † 24 grudnia 1938, czł. KSM. Kozłów. Klocek Stefan, czł. KSM. Biała Niżna; Nozak Maria † 8 grudnia 1938, czł. KSK. Jazowsko; Janora Wawrzyniec czł. KSM. Nagoszyn; Lipa Maria † czł. KSK. Nagoszyn; Kogut Piotr † 25 grudnia 1938, czł. KSM. Miechowice Wielkie; Kądziołka Józef † 12 stycznia 1939, czł. KSM. Przyborów; Nowak Anna † 11 października 1938, czł. KSK. Skrzydlna; Pomorski Stanisław † 7 grudnia 1938, czł. KSM. Kolbuszowa; Jęczmieniowska Franciszka † 17 grudnia 1938, czł. KSK. Kolbuszowa; Olhisowa Roz. † 23 stycznia 1939, czł. KSK. Żegocina; Węgrzyn Natalia † 8 lutego 1939, czł. KSK. Łukanowice; Mikołajczyk Maria † 3 lutego 1939, czł. KSK. Wilczyska; Zawiślak Błażej † 17 grudnia 1939, czł. KSM. Gnojnica Dolna; Kot Andrzej † 22 stycznia 1939, czł. KSM. Gnojnica

Dolna; Kądziołkowa Maria † 29 stycznia 1939, czł. KSK. Biegonice; Rozum Józef † 12 grudnia 1938, czł. KSM. Łososina Górna; Kaempf Rajmund † 13 stycznia 1939, czł.-zał. KSM. Tarnów-Katedra; Twarogowa † styczeń 1939, czł. KSK. Łososina Górna.

Dusze tych zmarłych członków polecamy modlitwom żyjących współczłonków A. K.

II. Wskazania i zarządzenia.

1. Czcijmy pamięć Piusa XI.!

Głęboką miłością związał się nasz naród polski z osobą Namiestnika Chrystusowego, Ojca św. Piusa XI. — I nic dziwnego! Wszakżeż On tak bardzo ukochał Polskę, że uważał ją za drugą swoją Ojczyznę. Dlatego też pamięć Piusa XI jest tak drogą sercu każdego Polaka katolika. By pamięć ta została na długie lata w naszej Ojczyźnie, w naszych parafiach i rodzinach — wskazaną jest rzeczą, by w domach parafialnych, w salach zebrań Akcji Katolickiej, w domach prywatnych, zwłaszcza członków Akcji Katolickiej był portret Ojca św. Piusa XI. Przypominałby on świetlaną i tak bardzo ukochaną postać Namiestnika Chrystusowego, nakłaniałby do wyrażania Mu wdzięczności w modlitwach i do wierności Jego wielkim wskazaniom, zawartym w niezrównanych Jego listach powszechnych do całego świata katolickiego. Niechaj tę sprawę rozpatrzy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej na swym najbliższym posiedzeniu i poweźmie odpowiednie postanowienia.

2. Parafialna Akcja Katolicka, a Chrześcijańskie Związki Zawodowe.

Między Parafialną Akcją Katolicką a Chrześcijańskimi Związkami Zawodowymi winna istnieć ścisła łączność i wzajemne porozumienie. Zadaniem Parafialnej Akcji Katolickiej będzie szczera i usilna praca nad obliczem duchowym Katolickich Związków Zawodowych. Akcja Katolicka, jako „Alma Mater”, jako opiekunka wszystkich katolickich Stowarzyszeń, usilnie starać się będzie nie tylko o ich zorganizowanie, ale przede wszystkim i ich wysoki poziom religijny i moralny.

Stąd też Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej:

a) okaże czynną pomoc przez członków A. K. przy organizowaniu Oddziałów Ch. Z. Z.,

b) przyjmie przez kooptację prezesa czy prezeskę Oddziału Ch. Z. Z. w poczet członków Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej, celem uzgadniania wzajemnej współpracy.

c) użyczać będzie wszelkiej pomocy czy przez skłanianie członków A. K. do wygłaszania referatów na zebraniach Oddziałów Ch. Z. Z. czy przez użyczanie sal na zebrania Oddziałów Ch. Z. Z. czy przez pomoc w urządzaniu uroczystości w Ch. Z. Z. itp.

d) wpajać będzie w pracodawców, zwłaszcza należących do Akcji Katolickiej, przekonanie o konieczności katolickiej organizacji robotniczej i urabiać będzie tych pracodawców katolickich do życzliwego ustosunkowania się do Odziałów Ch. Z. Z.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje wszystkie Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej. Świat pracy, rzesze robotnicze — to najważniejszy teren pracy apostolskiej. Rozwój katolickiej zawodowej organizacji robotniczej — to było najgorętszym życzeniem i pragnieniem Ojca św. Piusa XI.

3. Wzmożenie propagandy.

Okres obecny, wolny od pilnej pracy na roli, sprzyja zwłaszcza po wioskach, wszelkiej pracy organizacyjnej i oświatowej. Stąd też zadaniem ważnym dla Parafialnej Akcji Katolickiej jest urządzanie zebrań propagandowych, ażeby ogół parafian zainteresować Akcją Katolicką, jej działalnością i pociągnąć większą liczbę parafian w jej szeregi. Zebrania propagandowe może urządzać Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej, albo pojedyncze Oddziały. Na tych zebraniach należy w referatach omówić rozdział V uchwał I Polskiego Synodu Plenarnego, a zwłaszcza uchwałę 68. Niech każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej dołoży wiele starań, zwłaszcza w miesiącu marcu, w kierunku wzmożenia propagandy idei i zadań Akcji Katolickiej oraz obowiązków, jakie względem niej mają katolicy.

4. W ważnej sprawie.

Po zebraniach Walnych nadsyłają Oddziały sprawozdania roczne do swych Sekretariatów Generalnych w Tarnowie. Jednak jeszcze nie wszystkie Oddziały spełniły ten swój obowiązek organizacyjny. Wobec tego apelujemy usilnie, by Prezesi Paraf. A. K. na najbliższym posiedzeniu Zarządu skontrolowali, czy wszystkie Oddziały wysłały już sprawozdania i zachęcili usilnie Oddziały, zalegające z ich wysłaniem do natychmiastowego załatwienia tej ważnej sprawy.

5. Książki dla inteligencji katolickiej.

Lwowski Instytut Wyższej Kultury Religijnej rozpoczął wydawać książeczki aktualnej treści dla inteligencji.

Dotąd ukazały się następujące broszury:

Ks. Franciszek Kwiatkowski T. J.: Filozofia złotego środka na przełomie dziejów. — Cena 60 gr.

Ks. Dr Stanisław Klimek: Rasa w zjawiskach społecznych. — Cena 70 gr.

Ks. Dr Jan Stepa: Kościół a współczesny kryzys wolności. — Cena 50 gr.

Książki te wysyła za poprzednim nadesłaniem gotówki przekazem: „Kiosk Katolicki" — Tarnów, pl. Katedralny 6. — Na przesyłkę załączyć 30 groszy.

6. Piękna inicjatywa.

Arch. Instytut Akcji Katolickiej w Wilnie, powziął piękną inicjatywę wydania Księgi, ujmującej w jedną całość krótkie monografie wszystkich Kościołów w Polsce.

Wydawnictwo nosi nazwę „Kościoły w Polsce"; obejmie ono cały ruch katolicki, wszystkich działaczy i stanie się cenną pamiątką dla naszego społeczeństwa.

Aby ułatwić pracę organizacyjną i redakcyjną, Arch. Inst. Akcji Katolickiej w Wilnie, umieścił Redakcję i Administrację w Warszawie przy ul. Chmielnej 26, powierzając stanowisko naczelnego redaktora znanemu w sferach katolickich, prof. A. L. Szreniawie-Czerniewskiemu, który dotąd dla cennej współpracy redakcyjnej pozyskał: Ks. Dra prof. U. J. Tadeusza Glemmę, Ks. prof. Władysława Kwiatkowskiego, Ks. Dra prof. Józefa Nowackiego, Ks. Dyr. Romualda Świrkowskiego, Ks. Dra prof. Władysława Kłapkowskiego, Szambelana Jego Świątobliwości Ojca świętego Inż. Archit. Konstantego Jakimowicza, prof. U. S. B. Mariana Morelowskiego, b. Dyr. Szkoły Sztuk Pięknych Feliksa Słupskiego, Dra prof. Politechn. Warszaw. Oskara Sosnowskiego i Dra prof. U. J. P. Władysława Tatarkiewicza.

W celu ułatwienia nabycia wielkiej Księgi „Kościoły w Polsce", Arch. Inst. Akcji Katolickiej w Wilnie, rozpisuje ulgową przedpłatę z terminem do 10 kwietnia 1939 r., w której całość wydawnictwa „Kościoły w Polsce", 7 tomów wynosić będzie 210 zł. w ratach miesięcznych po 10 zł. na P. K. O. 700,240 — Wilno.

Wszelkiego rodzaju informacji udziela Redakcja i Administracja w Warszawie, ul. Chmielna 26, tel. 327-24.

7. Wielkanoc w Rzymie.

Jak się dowiadujemy, Jego Eminencja Ks. Kardynał Prymas Polski zatwierdził Pielgrzymkę do Rzymu, którą pod Wysokim Protektoratem J. Eksc. Ks. Biskupa St. Adamskiego organizuje Liga Katolicka, Katowice, 3-go Maja 30. Pielgrzymka ta odbędzie się w okresie Wielkanocnym tj. od 4 do 13 kwietnia br. Program jej obejmuje zwiedzanie Wenecji, Padwy. Loreto, Rzymu, Neapolu, Wezuwjusza, Pompei, Montecassino, Assyżu i Florencji. Pielgrzymi przyjęci będą na audiencji u Ojca świętego w Wielką Sobotę. Szczególnie doniosłym jest włączenie do programu Pielgrzymki zwiedzanie Loreto, do którego to miasta, jak wiadomo, podobnie jak do Lourdes i Ziemi Świętej, przywiązane są specjalne odpusty — do odpustu zupełnego włącznie.

Niski koszt udziału w pielgrzymce (począwszy od zł. 194) spowoduje prawdopodobnie gromadny udział w pielgrzymce, która całą podróż odbędzie specjalnym pociągiem. Zgłaszać się należy wprost do Ligi Katolickiej w Katowicach.

C A R I T A S

I. Dział ideowy.

(Materiał na zebrania charytatywne).

1. Jezus Chrystus — Źródłem i Twórcą Caritas.

(Ciąg dalszy).

Chrystus Pan nie tylko daje przykazanie miłości bliźniego w ogólnym ujęciu, ale określa szczegółowo wiele aktów miłości biźniego i stosunków wzajemnych między ludźmi.

Zaleca usilnie Boski Mistrz praktykę jałmużny „Każdemu, kto cię prosi, daj". Wymaga przytym czystej intencji: „Kiedy dajesz jałmużnę — niech nie wie lewica, co czyni prawica". Określa, że nie wielkość datku, ale jakość usposobienia, wewnętrzny duch ofiary, decyduje o jej wartości. — Wykazuje to na przykładzie ubogiej wdowy, wrzucającej skromny datek do skarbony. „Zaprawdę powiadam wam, ta dała więcej aniżeli inni". — Uczy wreszcie przykładem swoim użyczanie jałmużny przede wszystkim przez dobrowolną, ofiarną i osobistą pomoc, udzieloną bliźniemu w niedoli.

Określa także Jezus Chrystus stosunek człowieka do dóbr ziemskich. Żąda wewnętrznej wolności w odniesieniu do nich i wyrzeczenia w nadmiernym przywiązaniu się do dostatków doczesnych. Uczył Pan Jezus patrzenia na dobro doczesne z punktu wieczności. „Cóż pomoże człowiekowi, chociażby cały świat posiadał, a na duszy swojej szkodę poniósł". — Nie potępia Chrystus Pan bogactwa, bo wyraźnie powiada: „błogosławieni ubodzy w duchu", ale Jego Boże oko widzi wszystkie niebezpieczeństwa, które bogactwo niesie ze sobą. Dlatego młodzieńcowi, pragnącemu osiągnąć doskonałość, radzi sprzedać wszystko, co posiada i rozdać ubogim, a przez porównanie o wielbłądzie, przeciskającym się przez ucho igielne, w jaskrawy sposób przedstawia trudności, które człowiek bogaty ma na drodze do zbawienia.

Żąda jednak wyraźnie Chrystus Pan od ludzi więcej posiadających, by majątku swego użyczali dla dobra bliźnich, a zwłaszcza ubogich. — Przez takie postępowanie zaskarbią sobie żywot wieczny. — „Nie skarbcie sobie skarbów na ziemi, gdzie rdza i mól psuje, i gdzie złodzieje wykopują i kradną, ale skarbcie sobie skarby w niebie, gdzie ani rdza, ani mól nie psuje i gdzie złodzieje nie wykopują ani kradną". — Pan Jezus wskazuje i na to, że własność prywatna jest obciążona obowiązkiem społecznym spieszenia drugim z pomocą. — Nadużywanie własności prywatnej — zbytek, marnotrawstwo, rozrzutność — znajdują potępienie w przypowieści o bogaczu i Łazarzu.

„Chrystus przedstawiał zawsze zalety ubóstwa i ciężkie obowiązki bogactwa. — Ale mówi także i obowiązkach ubogich. Ubogi winien przyjmować jałmużnę, jako dar Boży, w pokorze, z wdzięcznością, chwaląc przy tym Boga. Nie ma ubogi żadnego prawa żądać, lecz winien zaufać miłosierdziu i Opatrzności Bożej. Skoro już bogaty ma dla siebie z majątku własnego czerpać tylko na rzeczy konieczne, tym mniej ma ubogi prawo do roszczenia sobie, by opływać we wszystko. Winien być on zadowolony, gdy ma pożywienie i odzież. Człowiek bowiem nic nie przyniósł na świat, nic też ze sobą nie zabierze. Największym bogactwem jest zadowolenie, zespolone z bojaźnią Bożą. — Nie ten, kto wiele ma, jest bogaty, ale ten, kto mało ma potrzeb. Prawdziwe bogactwo polega nie na posiadaniu dóbr materialnych, ale na opanowaniu pożądań". (Wyjątek z dzieła G. Ratringera).

Nauką swoją przyczynił się Zbawiciel do ulżenia doli niewolników, a zbiegiem czasu do zupełnego zniesienia niewolnictwa. Nie mógł odrazu żądać natychmiastowego zniesienia niewolnictwa, gdyż niewolnictwo było tak głęboko wkorzenione w ówczesne stosunki społeczne i ekonomiczne, że gwałtowne jego zniesienie nie obeszłoby się bez poważnych zaburzeń.

Przez naukę o duszy nieśmiertelnej, o powołaniu wszystkich do szczęśliwości wiecznej, w dziecięctwie Bożym i wzajemnym braterstwie, o równości ludzi wobec Boga — podniósł Chrystus Pan godność człowieka, zmienił pogląd świata w zapatrywaniach na niewolnika i stąd odjął niewolnictwu oścień pogardy i poniżenia.

Łagodne i niemal przyjacielskie traktowanie niewolników — wszystko to świadczy o wpływie nauki Chrystusowej, zmieniającej odnoszenie się społeczeństwa do tych nieszczęśliwców, zepchniętych dotąd na dno poniżenia i poniewierki.

W nauce miłości bliźniego posuwa się jeszcze dalej — wznosi ją na nieosiągalne dotąd szczyty. Żąda od swych wyznawców prawdziwego bohaterstwa przez nakaz miłości nieprzyjaciół. Jest to bezsprzecznie najtrudniejszy obowiązek w stosunku do bliźniego, ale jakże wyraźnie i mocno stawia go Zbawiciel: „Miłujcie nieprzyjaciół waszych, dobrze czyńcie tym, którzy mają was w nienawiści, módlcie się za prześladujące i potwarzające was”.

Ten tylko mógł tak trudny obowiązek nałożyć sercu ludzkiemu, kto sam dał najwznioślejszy przykład miłowania swoich, miłowania zarazem grzesznika i nieprzyjaciół. — Ten przykład najsilniej przemawia w krwawej Ofierze Syna Bożego na górze Kalwarii. — Tam dopełniła się, osiągając najwyższe szczyty i wykonała się Boska Jego nauka i Boży przykład chrześcijańskiej Caritas. — Przyziósł ją na ziemię Syn Boży i uczył jej słowem i przykładem od wyniszczenia w żłóbku betlejemskim, poprzez twarde życie w Nazaret i mozolną pracę apostolską aż do ostatniego momentu na Golgocie. Stąd jakże słuszne są Jego słowa: „Dałem wam przykład, abyście — jakom wam uczynił — tak i wy czynili”.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Pracownicy na polu miłosierdzia winni sobie tę naukę Chrystusa Pana doskonale uprzytomnić, aby nietylko rozumieć ją dla siebie, ale aby umieć o niej mówić i do bogatych i do ubogich.

2. Św. Wincenty — jego ufność w Panu Bogu.

Cnotę ufności zalecał św. Wincenty Siostrom miłosierdzia. — Mówił im, że mają sobie nie dowierzać, ale tylko na pomoc Boską liczyć. — Tak je o tym zapewniał, jak gdyby miał niezawodne dowody tej szczególnej pieczy Opatrzności. — Jedna z Sióstr doznała jej prawie cudownym sposobem, została bowiem wyratowana bez jakiejkolwiek szkody z gruzów zapadniętego .domu. Z tej to okazji przemówił wtedy św. Wincenty do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia: „Jakżebyście wy, Siostry Miłosierdzia, nie miały ufać w opiekę Boga? Oto jeden człowiek na polu padł rozbity przez żółwia, którego orzeł upuścił na jego głowę, a jedna z was dopiero wyszła spod rozwalin domu bez najmniejszej szkody. — Nie jestże to oczywisty dowód, że Bóg was kocha? — Wierzcie mi, córki moje, bylebyście przechowały w sercach wiarę i ufność w Bogu, zasłużycie sobie na to, że Bóg będzie was strzegł w każdym miejscu, gdzie będziecie.

Panna le Gros zbyt się troszczyła o zdrowie św. Wincentego, mówiąc, że Zgromadzenie obejść by się bez niego nie mogło. Napomniał ją o to, mówiąc: „Niewiasto małej wiary! czemuż nie ufasz w przykład Chrystusa Pana, wszakżeż On powierzył Ojcu Swemu los całego

Kościoła, a ty się lękasz o garstkę Sióstr zgromadzonych w Imię Boga i z woli Jego?

Św. Wincenty zaopatrzony był w takie skarby ufności w Panu Bogu, iż nimi mógł hojnie zasilać skłonnych do rozpaczy. Pewnemu kapłanowi, będącemu w takim usposobieniu, rzekł: „Pan Bóg nie zawsze dozwala swoim rozpoznać czystości wewnętrznej z pośród poruszeń zewnętrznych, aby się tym więcej upokarzali, a przez to lepiej ukryć mogli skarb łaski. Św. Paweł cuda przejrzał w niebiosach, a jednak nie miał się za sprawiedliwego. Ciemność duszy i walki wewnętrzne — te go trapiły. Posiadał wszelako taką ufność w Bogu, iż mniemał, że nic go nie zdoła oderwać od miłości Chrystusa. Niech ci ten przykład pomaga znosić spokojnie ciemności twoje i pokładać ufność w dobroci Bożej. Chce On na tobie dokonać dzieła Swego i każe ci ufać w Jego miłosierdzie. Daj się więc prowadzić Ojcu swemu. Miałże by zawodzić sprawiedliwego, kiedy on nawet grzesznika nie opuszcza, byle w Nim nadzieję położył!"

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Te nauki św. Wincentego o ufności w Panu Bogu każdemu, kto pracuje dla dobra własnej duszy służąc innym duszom, potrzebne są bardzo, by mógł uchronić się od niewiary i pychy, od pobłądzenia w ujmowaniu ważnych zagadnień życiowych.

II. Dział wskazań metodycznych.

1. Potrzeba opieki nad matką i niemowlęciem.

(Materiał do dyskusji na zebranie Oddziału „Caritas".

Zebrane informacje o położeniu chorej matki w czasach dzisiejszych domagają się z jednej strony pomocy z zewnątrz — ze strony czynników do tego powołanych — a z drugiej strony pomocy, którą udzielić można we własnym zakresie — tej pomocy sąsiedzkiej. Podobnie okazuje się, że wielki procent niemowląt umiera wskutek nieodpowiedniego odżywiania i nie zachowywania przepisów higieny.

Dlatego przede wszystkim należałoby na terenie każdej parafii zdać sobie dokładnie sprawę z tego, jaki jest stan udzielanej pomocy matkom i tak:

1. czy wszystkie matki przy rozwiązaniu mają zapewnioną opiekę i pomoc osób przygotowanych do tego?
2. jakiej pomocy udzielają matkom inne kobiety w czasie choroby?
3. czy matki mogą zapewnić niemowlęciu czystość odzieży?
4. jak wiele niemowląt umiera?

I odpowiednio do zebranych danych powziąć odpowiednie uchwały, przyczym

1. Członkinie K. S. K. i matki pracujące w kółkach matek obowiązane są udzielać sobie nawzajem pomocy i opiekować się matkami chorymi na ich terenie. Siostra Parafialna czy Pomocnica, gdy zajdzie taka okoliczność choroby matki, przede wszystkim o pomoc dla chorej matki zwróci się do najbliżej mieszkających członkiń K. S. K., by do spełnienia dobrego uczynku zachęcić.

2. Oddział „Caritas" mogłby ufundować z ofiar t. zw. wyprawkę

dla matki i niemowlęcia, którąby wypożyczana była kolejno matkom. (Wyprawka obejmuje 2 damskie koszule, dwa prześcieradła, 2 poszewki, 3 kaftaniczki, 3 koszulki, 6 par pieluszek, 3 czepeczki, 2 woreczki na przybory. 3 płaty flaneli do mycia — koszt 30 zł. zamawiać można w wytwórni „Nasze stragany“ — cena kosztów!) Wyprawkę wypożycza się na 4 miesiące. Osoba, która pożyczyła wyprawkę obowiązana jest wyprać ją czysto, uprasować — doprowadzić do porządku, jeśli brakowałoby guzików czy tasiemek. Gdyby uszkodziła — obowiązana jest uzupełnić wyprawkę lub odkupić.

3. Oddział „Caritas“ winien przy pomocy afiszy czy propagandy na zebraniach kobiecych pouczyć matki o możności korzystania z Ośrodków Zdrowia czy Stacji Opieki nad Matką i Dzieckiem, wskazując im gdzie, kiedy oraz w jaki sposób mogłyby od nich mieć pomoc. (Dowiedzieć się należy w wydziale sanitarnym lub w wydziale Opieki Społecznej w odnośnym Starostwie, gdzie na terenie powiatu istnieją Ośrodki Zdrowia i Stacje Opieki nad Matką i Dzieckiem, aby do najbliższych kierować matki z niemowlętami. Afiszy dostarczyć winni w jednym z wymienionych wydziałów w Starostwie).

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Związek „Caritas“ rozpoczął prace przygotowawcze związane ze sprawą poprawy doli matki i niemowlęcia, po ukończeniu których o planie swoim powiadomi Oddziały „Caritas”.

2. Udzielanie natychmiastowej pomocy.

(Materiał do dyskusji na zebranie S. Parafialnej z Pomocnicami).

Najważniejszą rzeczą w pracy charytatywnej — to natychmiastowe spieszenie z pomocą, gdy tego domaga się dobro ubogiego czy nieszczęśliwego, któremu tej pomocy trzeba udzielić. Dlatego to ustanowił Związek „Caritas“ po wioskach czy dzielnicach miasta Pomocnice, aby w razie poważniejszego wypadku ubogi wiedział u kogo ma szukać pomocy. Do wypadków, które upoważniają Pomocnice do samodzielnego i natychmiastowego zorganizowania pomocy nieszczęśliwemu, będzie należeć: **nagły ciężki stan chorego** (trzeba lekarza, uprosić o furmankę, sprowadzić lekarza, prosić go o jak najniższe honorarium, w razie potrzeby zebrać pieniądze między ludźmi — jeśli chorym byłaby osoba zamożna, oczywiście musi koszta pokryć sama — ale zorganizowaniem pomocy, gdyby otoczenie straciło głowę, powinna zająć się Pomocnica — zaznaczając przy świadkach, że kosztów żadnych nie bierze na siebie ani na „Caritas“) **potrzeba natychmiastowego sprowadzenia księdza do chorego** (furmanka, przygotowanie mieszkania i wszystkiego, co potrzebne jest przy chorym. na przyjęcie Sakramentu. Namaszczenie Olejami św.), **wielki głód u kogoś, kto wstydził się żebrać** (postarać się natychmiast o posiłek dla biednych, przez jeden, dwa czy więcej dni — do chwili, kiedy na zebraniu Oddziału „Caritas“ będzio można uzyskać przyznanie stałej pomocy) — **pobicie, wypędzenie, znęcanie się** nad kimś. kto bronić się nie może wymaga natychmiastowej pomocy — ale w tych wypadkach należy jej udzielić z rozwagą, najlepiej w porozumieniu z jakąś poważną osobą z gminy — np. z. wójtem lub sołtysem z dobraniem jak najodpowiedniejszych środków (pogodzenie osób, udziele-

nie chwilowego schronienia, odebranie np. służącej czy służącego, gdy doznaje wielkiej krzywdy i wyszukania mu innego miejsca itp.)

Pomocnice S. Parafialnej mają być właśnie tym „pogotowiem ratunkowym“ dla dotkniętych nieszczęściem, jak również mają same pilnie wypatrywać, czy nie mogłyby pomocy udzielić takim, którzy o nią nie proszą, a najwięcej je potrzebują.

W każdym wypadku Pomocnica zgłasza S. Parafialnej te swoje prace, a gdyby była nagła potrzeba a Pomocnica odczuwałaby, że jest to rzecz zbyt poważna, by sama mogła decydować, winna zaraz wybrać się do S. Parafialnej a z nią do PT. Ks. Proboszcza aby jak najprędzej w miarę możności przyjść z pomocą.

Trzeba Pomocnicom postępować bardzo roztropnie w tych wypadkach, bo często umieją ludzie chytrzy i mało sumienni wyzyskiwać dobre serca, narażając osoby spieszące im z pomocą na przykrości i nieprzyjemności.

Dlatego wspominamy o tej sprawie natychmiastowego udzielania pomocy w nadzwyczajnych okolicznościach, aby przez zbyt wielką formalistyką i chłodną biurokrację nie czynić z akcji charytatywnej instytucji, nie odpowiadającej zupełnie jej duchowi prawdziwego chrześcijańskiego miłosierdzia.

III. Dział poleceń organizacyjnych.

1. Jeszcze o sprawozdaniach z Tyg. Miłosierdzia.

Na powtórne upomnienie Oddziałów „Caritas“ o nadesłanie sprawozdań z Tygodnia Miłosierdzia, nadesłały je parafie: Brzeźnica k/Dęb., Borzęcin Dolny, Barcice, Bielcza, Chronów, Chomranice, Dębica, Filipowice, Gawłuszowice, Górki, Gręboszów, Gosprzydowa, Gryważd, Gorzejowa, Grobla, Jurków k/Tarn., Jaślany, Janowice, Jamy, Kobylanka, Kąclowa, Krościenko, Libusza, Lubzina, Lichwin, Łężkowice! Łącko, Łomnica, Mędrzechów, Mielec, Mikluszowice, Nowy Sącz, Nagoszyn, Olszyny k/Ołp., Olesno, Ocieka, Pogorska Wola, Padew, Przydonica, Polna, Stary Wiśnicz, Sędziszów, Siemiechów, Turza, Tęgoborze, Uszew, Zbyszyce, Zassów i Żabno.

Jeszcze około 90 parafii nie odpowiedziało na kwestionariusz i nie odesłało go dotąd do Związku „Caritas”.

Po raz ostatni Zarząd Związku „Caritas” prosi o spełnienie obowiązku, który utrudnia całość pracy i wprowadza opóźnienie do poczynań Związku.

2. Zamówienia.

Wytwórnia „Nasze Stragany” przy Związku „Caritas” gotowa jest wykonywać zamówienia na mundurki Krucjaty Eucharystycznej dla dziewczynek i to w cenie: I wielkość — 3·50 zł., II wielkość — 4 zł., i III wielkość — 4·50 zł. (z krawatką, bez paska, materiał bardzo dobry, wykonanie dokładne — na termin).

Donosimy o tym, gdyż kilkakrotnie z zapytaniami w tej sprawie zwracano się do Związku „Caritas”.

3. Uwaga na czasie.

Cały szereg Oddziałów „Caritas" zwraca się do wytwórni „Nasze Stragany" z prośbą o nadesłanie gotowej bielizny i fartuchów w komis do sprzedania na terenie ich parafii.

Związek „Caritas" cieszy się tym bardzo, ale równocześnie ostrzega Oddziały „Caritas" przed umieszczaniem towaru w sklepikach miejscowych, gdyż doświadczenie wykazało, że właściciele tychże sklepików lekceważą sobie nasz towar, niszczą go i plamią. — Oddziały „Caritas", które chciały zwrócić niezdatny do sprzedaży towar, oddany im w komis — zgodnie z umową zawartą z wytwórnią „Nasze Stragany", musiały towar przyjąć z powrotem i za niego zapłacić.

Dlatego radzimy sprzedawać wprost po domach, a gdyby któryś ze sklepów chciał towar wziąć do siebie na sprzedaż, musi zapewnić, że odda go niezniszczonym. Za zniszczone sztuki musi zapłacić.

4. Piękna inicjatywa.

W jednej z parafii na zebraniu Oddziału „Caritas" łącznie z omawianą w lutym br. sprawą opieki nad chorymi, uchwalono, że każda wioska zakupi sobie to wszystko, co potrzebne jest na przyjazd księdza do chorego i złoży to u Pomocnicy, która za małą — z góry określoną opłatą — będzie wypożyczała te rzeczy. Pieniądze uzyskane z tych opłat — mają być funduszem zapasowym na zakupienie np. świec nowych itd.

Możeby ta myśl i inicjatywa podobała się i innym Oddziałom „Caritas"?

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. Zadanie apostolskie.

Zadanie apostolskie, które będzie obowiązywało członków Katolickiego Stowarzyszenia Mężów od zebrania marcowego do zebrania kwietniowego, brzmi:

„ZŁĄ PRASĘ ZWALCZAĆ, DOBRĄ ZE WSZYSTKICH SIŁ POPIERAĆ".

To samo wymaganie tylko w innych słowach stawia nam Synod Plenarny w uchwale 76 oraz 77. Czytamy tam między innymi:

„Wierni niech starannie unikają nabywania książek i pism wrogich Bogu, Wierze i Kościołowi, lub głoszących i szerzących zasady przeciwne etyce katolickiej albo pornografię".

„Synod Plenarny wzywa duchowieństwo i katolików świeckich do popierania i szerzenia dobrych książek, dzienników i pism, wydawanych w duchu katolickim".

W jaki sposób członkowie K. S. M. mogą spełnić to podwójne zadanie — zwalczania złej prasy i popierania dobrej?

1) Kto by wiedział, że ktoś z jego sąsiadów, czy znajomych abonuje i czyta jakiegoś Ekspresa żydowskiego lub podobne pismo — niech tam pójdzie, wyjaśni i przekona, że katolikowi nie godzi się popierać i czytać złych pism. I niech poleci gazetę katolicką.

2) Kto może, niech dla siebie abonuje katolicką gazetę.

3) Kto ma okazję, niech wśród sąsiadów, na zebraniach rozmaitych organizacyj poleca katolickie gazety i niech zdobywa prenumeratorów.

4) Jeżeli członek K. S. M. kupuje gazety w kioskach, niech zawsze żąda katolickich.

5) W restauracji, u fryzjera i wszędzie tam, gdzie wyłożone są do czytania gazety i czasopisma — członek K. S. M. powinien żądać katolickiej gazety.

6) Kto daje jakieś ogłoszenie, niechaj umieści je tylko w katolickiej gazecie.

7) Członek K. S. M., czyniąc zakupy, powinien uwzględniać przede wszystkim te sklepy, które się ogłaszają w katolickiej gazecie.

8) Członek K. S. M. będzie swoje otoczenie pouczał o ważności prasy i konieczności popierania katolickich pism.

Niechaj ambicją i gorącym pragnieniem każdego z nas będzie spełnienie tego zadania apostolskiego tak, by skutki były widoczne. Na przykład jeden choćby zdobyty abonament Przewodnika Katolickiego, Naszej Sprawy, Małego Dziennika lub innego pisma katolickiego — to czyni już pracę apostolską członka K. S. M. widoczną i napewno pobudzi do dalszych wysiłków.

Chciejmy wszyscy o tym zadaniu apostolskim pamiętać!

2. Zjazd Delegatów — 16 kwietnia 1939 r.

Stosownie do uchwały Zarządu KSM., powziętej na posiedzeniu w dniu 22 września 1938 r., odbędzie się **w niedzielę dnia 16 kwietnia 1939 r. w Tarnowie Zjazd Delegatów Kat. Stow. Mężów.**

W Zjeździe powinni wziąć udział:

1) **Prezes** każdego Oddziału, albo wyznaczony przez niego zastępca (członek Kierownictwa).

2) **Delegaci** z każdego Oddziału — po jednym na każdą rozpoczętą setkę członków zwyczajnych. Delegatów wybiera walne zebranie Oddziału. Jeżeli na styczniowym walnym zebraniu pominięto wybór delegatów, to należy to uskutecznić w marcu. Niechaj Kierownictwo zwoła zebranie walne nadzwyczajne, połączone ze zwyczajnym ogólnym. W pierwszej części — walnej — dokona się wyboru, a potem przeprowadzi się normalne zebranie ogólne.

Zjazd ze Mszą św. będzie trwał mniej więcej od godziny 9—15. Obrady odbędą się w sali „Sokoła". Dokładny program Zjazdu zostanie rozesłany do wszystkich Oddziałów na początku kwietnia.

Wnioski Oddziałów, które mają być przedstawione na Zjeździe Delegatów, muszą być nadesłane do Sekretariatu Generalnego KSM. co najmniej **na 7 dni przed Zjazdem.**

3. Wołamy o sprawozdania.

Prosiliśmy, aby Kierownictwa Oddziałów nadesłały nam sprawozdania roczne **w terminie do 15 lutego br.**

75% Oddziałów **spełniło obowiązek.** Jednak wśród nich jest szereg takich, które nadesłały sprawozdania **niekompletne.** Brakuje albo formularza sprawozdawczego prezesa, albo skarbnika, albo wreszcie brakuje spisu członków. Bardzo prosimy o uzupełnienie braków i dodatkowe nadesłanie tych formularzy, których dotąd nie otrzymaliśmy.

Natomiast od 25% Oddziałów dotychczas **w ogóle nie ma sprawozdań.**

Czekamy na nie z dnia na dzień — bezskutecznie. Ponieważ nie chcemy wymienić tych Oddziałów, dlatego wołamy do wszystkich Panów Prezesów, aby sprawdzili, czy zostało wysłane sprawozdanie i czy kompletne?

4. Konkurs na najlepszy pomysł.

Za kilka miesięcy będziemy obchodzili doroczne nasze święto Patronalne. Centrala już obecnie myśli o programie tego święta. Wychodząc jednak z założenia, że święto Patronalne jest przede wszystkim uroczystością Oddziałów — zapraszamy Kierownictwa oraz członków Oddziałów do współpracy w pomysłowości.

Chodzi o to, aby wymyśleć sposób najlepszego uczczenia święta organizacyjnego w Oddziałach, np. przez jakiś określony czyn apostolski lub tp. Sposób ten powinien być dokładnie i jasno opisany, oraz tak pomyślany, by dał się przeprowadzić nie tylko w jednym czy kilku Oddziałach szczególnie korzystnie sytuowanych — ale we wszystkich.

Za najlepsze pomysły, o ile one będą odpowiadały naszym ogólnym zamierzeniom — wyznaczamy 5 cennych nagród książkowych.

Termin nadsyłania odpowiedzi: 17 kwietnia 1939 r.

Udział w konkursie wziąć może każdy członek KSM.

5. Zgłaszać zapotrzebowanie na materiał dla zastępów.

Oddziały, które mają zastępy nie na papierze, ale czynne, a nie otrzymują dla nich materiału, albo otrzymują w niedostatecznej ilości — niech zgłoszą do nas na kartce pocztowej swoje zapotrzebowanie.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Zjazdy dla Przewodniczących w Kółkach Matek.

Zgodnie z zapowiedzią odbyły się dwa Zjazdy dla Przewodniczących w Kółkach Matek.

2 lutego br. — w Dąbrowie i 5 lutego br. — w Gręboszowie.

Obecne były delegatki z Oddziałów: (Okr. Dąbr.) — Dąbrowa, Gruszów Mały, Gruszów Wielki, Oleśnica, Szarwark, Nieczajna, Radgoszcz, Dąbrówki Breńskie i Odporyszów — obecnych 55 osób. **(Okr. Gręb.)** — Gręboszów, Wola Żelichowska, Bolesław, Zalipie, Pilcza Żelichowska, Otfinów — obecnych 71 osób.

Nieobecne były Oddziały: (Okr. Dąbr.) — Brnik, Olesno, Luszowice (nieuspraw.) i Poborze (uspraw.). **(Okr. Gręb.)** — Borusowa, Przybysławice (nieuspraw.), Nieciecza, Gorzyce i Żelichów (uspraw.).

Pokazowe zebranie Kółka Matek przeprowadziły starannie i pouczająco — w Dąbrowie Kółko Matek — **Szarwark,** a w Gręboszowie — **Gręboszów.**

Referat na temat: **„Potrzeba szkolenia matek"** i objaśnienie na temat sposobu prowadzenia zebrań Kółka Matek — wygłosiła Sekretarka generalna z Tarnowa.

2. Referaty dla Pań Nauczycielek.

W dalszym ciągu odbyły się referaty dla Pań Nauczycielek i tak:
w Mielcu dnia 29 stycznia br. — zgłoszono 57 — **przybyło 31,**

w Kolbuszowej dnia 12 lutego br. — zgłoszono 25 — **przybyło 21,**
w Brzesku dnia 19 lutego br. — zgłoszono 45 — **przybyło 23.**

Zarząd KSK. serdecznie dziękuje drogim Kierownictwom Oddziałów za doręczenie Paniom Nauczycielkom zaproszeń, jak również za donoszenie stałe, ile osób przybędzie na referaty do danych miejscowości.

Przypominamy o dalszych Zjazdach — **w Limanowej — 5 marca br., w Gorlicach — 12 marca br., w Dąbrowie — 19 marca br.** i **w Dębicy — 26 marca br.** i prosimy o dalsze zgłaszanie do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie ilości osób.

Uwaga: Koperty z zawiadomieniem, na której przyklejony jest znaczek za 5 gr. i pieczątka „druki" **nie należy zaklejać!** Nie należy też wkładać do niej listów innych, bo musimy wielkie sumy dopłacać.

3. Roczne sprawozdania.

Zarówno do Sekretariatu Generalnego, jak i do pojedynczych PT. Prezesek Okręgów KSK. nadchodzą **niezupełne sprawozdania,** t. zn. zupełnie nie odpowiedziały niektóre Kierownictwa w sprawie pracy Kółek Matek i w sprawie udziału członkiń KSK. w pracy organizacyjnej poza A. K. — Szereg Oddziałów KSK. nie nadesłało odpisu protokołów. — Te Kierownictwa Oddziałów KSK., które nie wypełniły wszyskich formalności, prosimy, aby te **braki swoje zechciały jak najszybciej wyrównać,** przesyłając brakujące formularze wprost do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie.

4. Uroczystość Patronalna.

W dniu 26 marca br. przypada Uroczystość Patronalna KSK. w całej Polsce.

Zarząd KSK. wysłał **dnia 20 lutego br.** do wszystkich Oddziałów **Instrukcje w sprawie Uroczystości Patronalnej,** załączając przy tym **obrazek sceniczny** p. t.: **„Życie łaski"** i **referat** p. t.: **„Doniosłość Zwiastowania w życiu kobiety dzisiejszej".**

Aby ułatwić Kierownictwom Oddziałów KSK. wykonanie zamówień organizacyjnych na Uroczystość Patronalną załączone zostały **kartki pocztowe, które należy wypełnić** w ten sposób: wpisać ilość sztuk na zapotrzebowane pomoce organizacyjne i przybić pieczątkę dwa razy: jako podpis zamówienia i jako nadawcę z tej strony, gdzie figuruje adres do Centrali. — **Znaczek nakleić trzeba za 5 gr.** — Gdyby Oddział chciał coś dopisywać, wtedy trzeba opłacić znaczek za 15 gr.

Niech Kierownictwa Oddziałów KSK. dołożą starań, aby Uroczystość Patronalna KSK. wypadła jak najwspanialej, aby wywarła jak najgłębsze wrażenie zarówno na Członkiniach KSK., jak i na całym społeczeństwie.

Jedyna to okazja, którą wyzyskać nam wypada, celem zdobycia sobie nowych kandydatek, jak również celem rozszerzenia propagandy na każdy zakątek naszej diecezji.

Kierownictwa Oddziałów KSK. winny zwrócić się o pomoc i współpracę do Oddziałów KSMŻ., prosząc druhny o przygotowanie akademii. — Uroczystość Patronalna niech będzie jedną z okazji do serdecznego zbliżenia między KSK. a KSMŻ.

5. Dodatkowa sprzedaż „Własnymi Siłami".

Zarząd KSK. zachęca Oddziały KSK., by z okazji Uroczystości Patronalnej rozwinęły propagandę, celem rozprzedaży numeru marcowego „Własnymi Siłami".

Istnieje cały szereg Oddziałów KSK., gdzie nie ma absolutnie jakiejkolwiek propagandy i wysiłku w tym kierunku. Niechże te Oddziały dołożą starań, aby przynajmniej z okazji Uroczystości Patronalnej nie tylko członkinie KSK., ale kobiety-matki nabyły nasze pismo.

Numer marcowy „Własnymi Siłami" będzie specjalnie starannie wydany i urozmaicony ilustracjami, ukaże się w objętości takiej, jak w styczniu br. Dlatego na kartce zamówień figuruje miejsce wolne dla wpisania dodatkowych numerów na marzec br.

6. Posiedzenie Prezydium Zarządu KSK.

Posiedzenie Prezydium Zarządu KSK. odbędzie się we wtorek dnia 14 marca br.

Ponieważ szereg PT Prezesek Okręgów KSK. odmówiło przyjazdu na posiedzenie Zarządu KSK. w pełnym składzie, dlatego odbędzie się tylko posiedzenie Prezydium Zarządu KSK. z tym, że zaproszone zostaną na to posiedzenie wszystkie Członkinie Zarządu KSK.

Te z PT. **Członkiń Zarządu KSK.**, które nie wchodzą w skład Prezydium, **będą na posiedzenie zaproszone, aby** — jeśli tylko możliwe — **wzięły w nim udział.** — Te zaś z PT. **Członkiń Zarządu**, które nie będą mogły przybyć do Tarnowa — **po otrzymaniu programu obrad** — **nadeślą swe uwagi, życzenia i wnioski pisemnie.**

Zaproszenie wraz z dokładnym programem obrad wysłane zostanie do PT. Członkiń Zarządu w pierwszych dniach marca br.

7. Kongres Międzynarodowej Unii Katolickich Organizacji Kobiecych w Rzymie.

W dniach **od 14 do 18 kwietnia br.** odbędzie się **w Rzymie Kongres Międzynarodowej Unii Katolickich Organizacji Kobiecych.** — Poprzedzą go obrady Sekcji Młodych, które trwać będą od 11 do 14 kwietnia br. Kongres Unii odbywać się będzie **pod hasłem: „Kobieta-katoliczka a chrześcijańskie odnowienie współczesnego społeczeństwa".**

Podróż do Rzymu na Kongres odbywać się będzie wspólnie z pielgrzymką, która udaje się do Rzymu 4 kwietnia br. pod protektoratem JE. Ks. Biskupa Adamskiego. — A więc osoby, które udadzą się na Kongres Unii, będą miały okazję zwiedzić Rzym i uczestniczyć we wspaniałych uroczystościach wielkotygodniowych. — Ponieważ pielgrzymka opuszcza Rzym 11 kwietnia br., uczestniczki jadące na Kongres Unii będą musiały pozostać do 18 kwietnia br. i do Polski powrócą 20 kwietnia br., dlatego koszta są inne.

I tak — **ogólne koszta** wraz z paszportem i zapewnionymi kwaterami u SS. Nazaretanek wyniosą **w kl. II. — 375 zł., a w kl. III. — 300 zł.**

W Kongresie Unii będą mogły wziąć udział bez prawa głosu Członkinie KSK., polecone przez Związek, za które odpowiedzialność ponoszą centrale diecezjalne.

Członkinie KSK., które chciałyby jechać na tę pielgrzymkę do Rzymu, połączoną z udziałem w Kongresie Unii, zgłoszą się do Sekretariatu Generalnego KSK. w Tarnowie, pl. Katedralny 6, załączając:

1) Dowód osobisty ze stwierdzoną polską przynależnością państwową, względnie legitymację urzędnika państwowego, lub pozaterminowy paszport zagraniczny.

2) Mieszkańcy z poza Warszawy — z prowincji — zezwolenie starostwa na wyjazd za granicę i na wystawienie paszportu zagranicznego przez Starostwo Południowe w Warszawie. Zwolnieni są od tego, z okazaniem odpowiednich dowodów, oficerowie w służbie czynnej, emeryci państwowi, oraz osoby stanu duchownego.

3) Dwie fotografie wymiaru paszportowego na białym tle bez nakrycia głowy.

4) Podanie o paszport zagraniczny.

Zgłoszenia nadsyłać należy do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie najpóźniej do dnia 8 marca br.

Osoby zgłoszone otrzymają szczegółowe projekty i objaśnienia, dotyczące pielgrzymki i Kongresu.

8. List kwartalny 2/39 (6).

List kwartalny 2/39 do Kierownictw Oddziałów KSK. wysłany zostanie dnia 14 marca br. — Odczytany zatem winien być na najbliższym posiedzeniu Kierownictwa przed zebraniem ogólnym w kwietniu b. r.

9. Jak korzystać z dyspozycji do samodzielnych referatów.

Wraz z pogadankami na zebrania ogólne, wysłane zostały dyspozycje do samodzielnych referatów, które mają być opracowane pod tytułem: **„Dom rodzinny Członkini KSK. — jakim być powinien“.**

w lutym: **„Modlitwa w rodzinie“**,
w marcu: **„Schludność w domu“,**
w kwietniu: **„Praktyki religijne członków rodziny“.**

Referat taki winna opracować samodzielnie jedna z członkiń, posługując się myślami, podanymi przez Centralę. — Każdy punkt należałoby dokładnie opisać w referacie, a po referacie winna zapaść odpowiednia uchwała, która będzie obowiązywała wszystkie Członkinie KSK.

Przed powzięciem uchwały, a więc po odczytaniu referatu, powinna rozwinąć się dyskusja. Tematy są życiowe, aktualne i każda członkini może swoje zdania i uwagi w tych sprawach wypowiadać. — Dyskusje można prowadzić, omawiając kolejno punkty podane w dyspozycji i przypominając, co na ten temat powiedziała osoba, która przygotowała referat na temat.

Opracowanie samodzielnego referatu można już dziś od Członkini KSK. się domagać, więc niechże Kierownictwo wyznacza osoby odpowiednie, które potrafią referat przygotować, wręczając jej dyspozycję — ale jak najwcześniej. (Dla ułatwienia można nadesłane dyspozycje na trzy miesiące rozciąć i już teraz porozdawać tematy do opracowania).

Gdyby ktoś mógł referatu nie pisać, ale według dyspozycji wygłosić go, omawiając ustnie pojedyncze punkty — byłoby bardzo dobrze.

10. Wskazania apostolskie.

Nadesłane zostały przez Zarząd KSK. miesięczne **wskazania apostolskie** i tak na:

luty: w sprawie — **Kół Rodzicielskich,**
marzec: w sprawie — **Kół Gospodyń Wiejskich,**
kwiecień: w sprawie — **Akcji charytatywnej.**

W programie zebrania ogólnego znajduje się punkt: „Komunikaty orga-

nizacyjne". — W punkcie tym Prezeska Oddziału, która wie, jak sprawy dane w parafii się przedstawiają, w odpowiedni sposób zareferuje wskazanie apostolskie. Np. jeśli nie ma Koła Rodzicielskiego — to omówi sprawę jego utworzenia, np. jeśli jest Koło Gospodyń Wiejskich — to wyda odpowiednie wskazania, np. jeśli „Caritas" nie pracuje — poweźmie Oddział odpowiednią uchwałę. — W każdym razie na każdy miesiąc poda wskazania odpowiednie — wyznaczone i poda je w formie odpowiadającej warunkom i stanowi faktycznemu w danym Oddziale.

Uwaga: W Oddziałach miejskich, gdzie sprawa Kół Gospodyń Wiejskich jest nieaktualna, należy omówić udział członkini KSK. w innych organizacjach zawodowych kobiecych, istniejących na terenie danego miasta.

11. Wpłaty organizacyjne.

Zarząd KSK. przypomina kochanym Kierownictwom Oddziałów o obowiązku uiszczania opłat organizacyjnych możliwie jak najprędzej, a zwłaszcza należy jak najszybciej wpłacić prenumeratę „Własnymi Siłami" na rok 1939, choćby częściowo. Inne opłaty można będzie uregulować na wiosennym posiedzeniu Kierownictwa Okręgu, jedynie **abonament gazetki naszej trzeba wpłacić — jeśli możliwe — zaraz!**

12. Posiedzenia Kierownictwa Okręgów KSK.

Wiosenne — doroczne — posiedzenie Kierownictwa Okręgów KSK. odbędzie się w pierwszej połowie kwietnia br.

Termin ustali Zarząd KSK., a miejsce wyznaczą PT. Prezeski Okręgów KSK., podając je na posiedzeniu Zarządu KSK. osobiście, albo pisemnie.

Zarząd KSK. przypomina, że w posiedzeniu Kierownitwa Okręgu biorą udział PT. Prelegentki Okręgu i PT. Prezeski Oddziałów KSK.

Program posiedzenia Kierownictwa Okręgów KSK. podany zostanie w następnym okólniku.

13. Uzupełnienie.

Przez pomyłkę zakradła się w lutowym okólniku KSK. w „Posłańcu" nieścisłość. W sprawozdaniu z obecności Oddziałów KSK. na kursach jesiennych w 1938 roku Okręg Lipnicki wymieniony jest dwukrotnie, a opuszczony został w czasie druku Okręg Ropczycki.

Wobec tego Zarząd KSK. uzupełnia ten brak i komunikuje, że były

Oddziały KSK. Okręgu **Ropczyckiego — wszystkie** obecne!

Zarząd KSK. pragnie zaznaczyć, że była to tylko omyłka drukarska. — W rękopisie były wymienione wszystkie Okręgi według kolejności!

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. Nominacja.

Nominację na Asystenta Okręgu Grybowskiego KSMM. otrzymał Ks. Adolf Boratyński. proboszcz ze Stróż.

2. Zniżki kolejowe dla wycieczek wiejskich.

Ministerstwo Komunikacji przyznało zniżki kolejowe dla wycieczek wiejskich. Zniżki można otrzymać ze wszystkich stacji w dwojakiej formie:

a) na wycieczkę okrężną, b) na wycieczki powrotne do pewnych określonych stacji kolejowych. Wymagane jest najmniej 25 uczestników. Wszelkich porad i wyjaśnień udziela: Spółdzielnia Turystyczno-Wypoczynkowa „Gromada“, Warszawa, ul. Warecka 11a.

3. Pożyczki dla młodzieży wiejskiej.

Na uruchomienie warsztatów handlowych i rzemieślniczych dla dorastajacej młodzieży wiejskiej w wieku od 18 do 21 lat, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przydzieliło duże kredyty. Pożyczki mogą być udzielane tak jednostkom, jako też i całym zespołom, należącym do organizacji młodzieżowych. Należy się zwracać do najbliższych Kas Stefczyka lub Oddziałów Kas Bezprocentowego Kredytu. W podaniu należy podać rodzaj pożyczki i cel jej użycia.

O staraniach lub uzyskaniu pożyczki prosimy donieść do Sekretariatu KSMM. w Tarnowie, ul. Focha 16.

4. Przypomnienie.

a) Niektóre Oddziały przysłały tylko wypełniony formularz sprawozdawczy bez sprawozdania z Walnego zebrania i bez planu pracy. Należy uzupełnić.

b) Oddziały, które jeszcze nie wysłały wypełnionego formularza sprawozdawczego, niech natychmiast wyślą, gdyż Centrala musi robić sprawozdanie do Związku.

c) Pamiętać o przerabianiu materiału do konkursu religijnego!

5. Ostatni apel.

Kurs handlowy rozpoczyna się 6 marca br. Ostatni czas posłać zgłoszenie. Szczególnie druhowie z okolic Tarnowa korzystajcie z okazji.

Wszystkim zgłoszonym kandydatom zostaną wysłane imienne zawiadomienia o przyjęciu i ostatnie instrukcje.

6. Komunikaty dla Okręgów.

Okręg Radłowski: Prezesem Okręgu Radłowskiego został mianowany dh Władysław Drwiła z Radłowa.

Okręg Limanowski: Dnia 12 marca br. odbędzie się posiedzenie Kierownictwa Okręgu w Limanowej o godz. 7 rano w świetlicy KSMM. Prezesi zdadzą krótki raport ze swojej pracy w Oddziale. Wcześniej porozumią się z przodownikami P. R. w sprawie zamówień zwierząt i nasion konkursowych, by sprawy te mógł przedstawiciel załatwić na posiedzeniu Komitetu dla Spraw Młodzieży Wiejskiej.

Okręg Grybowski: W niedzielę 19 marca br. w sali Domu Katolickiego w Grybowie odbędzie się posiedzenie Kierownictwa Okręgu o godz. 2.30 po południu. Wszyscy prezesi mają przybyć punktualnie — będą ważne i aktualne sprawy.

Do wszystkich Okręgów: Posiedzenie zwczajne wszystkich Okręgów odbędzie się po posiedzeniu Zarządu Stowarzyszenia, t. zn. w połowie kwietnia.

7. Nowe wydawnictwa.

Ukazało się drugie wydanie „Ku lepszej przyszłości“ Stefana Turnaua. Cena 2.70 zł.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. III. turnus kursów gospodarczych.

Druga seria kursów gospodarczych ukończoną została z dniem 16 lutego br. W roku 1938/39 przeprowadzono dotąd kursów szycia 35, a gotowania 15.

Na trzeci turnus kursów szycia, który się rozpoczął dnia 20 luteog br., zgłosiły się następujące Oddziały: Jastrząbka Nowa, Jurków koło Tarnowa, Lisia Góra, Rajbrot, Wola Lubecka, Wielopole Skrzyńskie, Wola Ociecka, Wokowice, Maszkienice, Cikowice i Grabówka.

Kursy gotowania odbywają się w Dębicy, Złotnikach, w Górze św. Jana.

Zawiadamiamy wszystkie kochane Kierownictwa, że Oddziały zgłaszać się mogą na dalsze kursy szycia i gotowania, gdyż jest kilka Pań Instruktorek, które mogą kursy przeprowadzić od zaraz.

2. Obowiązek organizacyjny.

Z początkiem stycznia b. r. rozesłane zostały do każdego Oddziału formularze sprawozdawcze, które Kierownictwa Oddziałów już po wypełnieniu przesłać powinny **do Sekretariatu KSMŻ. Tarnów, ul. Focha 17.** Jest jeszcze wiele Oddziałów, które zaniedbały ten obowiązek organizacyjny. Jeśli nie, to będziemy zmuszone wysłać imienne upomnienie tym Oddziałom, które nie przestrzegają obowiązków organizacyjnych.

3. Jak będzie z mundurkiem?

Raz jeszcze podajemy Oddziałom KSMŻ. do wiadomości, że mundurki organizacyjne obowiązują przede wszystkim druhny miejskie — natomiast wiejskie Oddziały pozostają przy swoich pięknych strojach regionalnych.

Uwaga! W ostatnim numerze „Posłańca" było podane, że cena jednego krawatu do mundurka organizacyjnego kosztuje 60 gr.; prostujemy tę pomyłkę, gdyż krawat kosztuje 80 gr., a pasek kosztuje 1 zł. Te części mundurka należy zakupić w **Sekretariacie Generalnym KSMŻ. Tarnów, ul. Focha 17,** a nie w Katowicach, jak było mylnie podane.

4. Regulamin dla Członkiń KSMŻ.

Zarząd KSMŻ. wydał Regulamin, obowiązujący każdą druhnę, należącą do KSMŻ. Diecezji Tarnowskiej. Regulamin posiada dwadzieścia punktów bardzo ważnych, do których każda druhna musi się bezwzględnie zastosować. Regulamin zostanie wysłany z „Druhną" na marzec do Oddziałów, należy go umieścić na widocznym miejscu w świetlicach, czy też w salach zebrań Oddziałów KSMŻ.

5. Wiosenne posiedzenie Kierownictwa Okręgów.

Tegoroczne wiosenne posiedzenie Kierownictwa Okręgów we wszystkich Okręgach odbędzie się w pierwszej połowie kwietnia br. — Zarząd KSMŻ. zwraca się do PT. Prezesek Okręgowych z serdeczną prośbą, aby podały miejscowości, w których będzie najdogodniej przeprowadzić posiedzenie Kierownictwa Okręgu. Prosimy więc o podanie tych miejscowości do dnia 10 marca br. Na posiedzeniu tym załatwione zostaną ważne sprawy organizacyjne, oraz przedstawiony zostanie dalszy plan pracy na 1939 rok.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor Ks.: Karol Pękala

Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.